

LARRIKI GAIXORIK DAUDEN PRESOEN GIZA ESKUBIDEEN ALDEKO MANIFESTUA

Errenteria/Oreretan dihardugun eragile sozialetako partaideak gara, eta idazki honen bitartez euskal presoekin kartzeletan osasun arloan ematen diren eskubide urraketekz ohartarazi nahi dugu, bereziki **larriki gaixorik** dauden presoek kasuena.

Osasunaren Mundu Erakundeak (OME) 1948. urteko bere eraketan onartutako definizioan **osasuna** erabateko ongizate fisiko, mental eta sozialaren egoera dela dio, ez soilik gaixotasunik edota minik ez izatea.

Zer dio legedi espainolak **osasungintzan** presoek kartzeletan jaso beharreko zaintzaz? Ba *“La administración penitenciaria velará por la vida, integridad y salud de los internos”*. Zehatzago, Arautegi penitentziarioak dio: *“ A todos los internos sin excepción se les garantizará una atención médico-sanitaria equivalente a la dispensada al conjunto de la población. Tendrán igualmente derecho a la prestación farmacéutica y a las prestaciones complementarias básicas que se deriven de esta atención”*.

Are gehiago, legediak ahalbidetzen du tratamendu egokia jaso ahal izateko, **larriki gaixorik dauden presoek baldintzapeko askatasuna** ematea.

Beraz, OMEk osasunaz emandako definizioa dugu batetik eta legediak dioena bestetik, baina egunerokoan kartzelak dituen espazio oso murrizak gaixotasunak eragiten ditu, eta euskal preso politikoengan gainera, isolamenduaren edota araudi bereziaren aplikazioa gehitu behar zaizkio.

Gaur egun osasun arloan gertatzen diren errealitateen artean hauexek aurkitu ahal ditugu:

- Espainiako eta Frantziako espetxeetan hamar euskal preso daude gaixotasun larri eta sendaezinekin. Kanean egonik gaitz larri eta sendaezinak jasatea oso gogorra bada, irudika al dezakegu, esaterako, esklerosi anizkoitza, kardiopatia iskemikoa larria, nahasketa psikotikoak edo espondilitis ankilopoietikoa duten presoek jasaten duten sufrimendua?
- Segurtasun arrazoiek erabateko lehentasuna dute osasun eskubidearen gainetik.

- Sendagilearen kontsultan kartzelaria aurrean egoteko agindua dago, eta honela gaixoaren eta sendagilearen arteko konfidentzialtasun printzipio deontologikoa urratu egiten da.
- Kanpoko konfiantzazko sendagileari kontsulta egiteko aukera normalean ukatu egiten zaio, eta kontsultak ematen diren kasu bakanetan kartzelako sendagilea aurrean egon ohi da.
- Ospitalerako irteerak hilabete luze eta hainbat kasutan urteak ere atzeratzen dira. Horrela, askotan gertatzen da gaixotasuna garaiz hartzeko denbora pasa eta jada gaitza oso aurreratua dagoenean diagnostikoa ematea.
- Ospitalizazio frogak edo ebakuntzak egiterakoan oso ohikoa da presoak ohatilan bilurrekin lotua izatea, nahiz eta poliziez inguratua egon. Osasuneko langile gisa askotan ikusi dugu ospitaleetan presoekin ezarrita dagoen protokoloa ez betetzea, presoaren kaltetan.

PERTSONA GUZTIEK DUTE OSASUNERAKO ESKUBIDEA ETA GAIXOTASUNEN TRATAMENDUA ZEIN ZAINTZA AHALIK ETA ERA EGOKIENEAN JASOTZEKO ESKUBIDEA. Aipatutako errealitate horiek kezkatzen gaituzte eta horregatik aldarrikatzen dugu euskal presoek ezartzen zaizkien salbuespeneko neurriekin amaitzea eta osasun arloan legeek diotena betetzea. Aldi berean dei egiten dugu Donostian hurrengo urriaren 15ean SAREk deitutako manifestazioan parte hartzera.

IZEN ABIZENAK:

LANBIDEA:

EMAILA:

SINADURA:

